

РЕШЕНИЕ

№ 778

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6421** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 ал.1 вр. чл. 129 ал.7 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. Г. Р., чрез адв. Т. М. против Акт за прихващане и възстановяване № ДБН19-ТД26-8/20.02.2019г. на Старши инспектор при Дирекция „Общински приходи“ , отдел „ОП-Б.“ при Столична Община, с който е отказано възстановяване на сумата от 123 136, 67 лв. като погасена по давност, потвърден с Решение № СОА19-РД-28-20 от 20.05.2019г. на Кмета на Столична Община.

В жалбата се сочи, че отказвайки възстановяване на сумата, ответникът не зачита силата на присъдено нещо по редица съдебни решени, постановени между страните по този казус. С РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г., са установени задължения по отношение на [фирма] за ДНИ, ТБО и лихви за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2014г. за собствения на дружеството недвижим имот, а именно: поземлен имот с пл. № 1008, находящ се в [населено място], СО, район Б., [жк], местност „С. равнище“. С влязло в сила на 26.04.2018г. решение № 5542/26.04.2018г. по адм. дело № 13436 по описа за 2016г. на ВАС, с което е потвърдено решение № 6157 от 11.10.2016г. по адм. дело № 1371/2016г. на АССГ, цитираният РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г. е отменен, поради което за жалбоподателя е възникнало основание да иска възстановяване на сумата, платена по РА. Искането за възстановяване на дружеството е с вх.№ [ЕГН]/13.11.2018г., в срока по чл. 129 ал.1 изр.2 от ДОПК, като видно от мотивите на ВАС по казуса - чл. 171 от ДОПК /на който се позовава ответника в АПВ/ е неотносим в случая. Твърди се, че АПВ е

незаконосъобразен и необоснован, постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се още, че незаконосъобразно ответникът отново пререшава въпросите по отменения РА, като не зачита съдебните решения, а дружеството вече години наред не е в състояние да си възстанови недължимо платените суми. Моли се за отмяна на процесния АПВ и признаване и възстановяване на посочената сума, ведно с лихвите до окончателното ѝ изплащане.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. М. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси по представения в с.з. списък.

Ответникът Кмета на Столична Община се представлява в съдебно заседание от юрк. Й., която оспорва жалбата като неоснователна. Претеднира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по приписката, становищата на страните и при направена служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намира следното:

От фактическа страна съдът установи следното:

С РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г., отношение на [фирма] са установени задължения по за ДНИ, ТБО и лихви за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2014г. за собствения на дружеството недвижим имот, а именно: поземлен имот с пл. № 1008, находящ се в [населено място], СО, район Б., [жк], местност „С. равнище“.

С решение № 6157 от 11.10.2016г. по адм. дело № 1371/2016г. на АССГ, потвърдено с решение № 5542/26.04.2018г. по адм. дело № 13436 по описа за 2016г. на ВАС (влязло в законна сила на 26.04.2018г.), е отменен РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г.

Дружеството е депозирало искане за възстановяване вх. № [ЕГН]/13.11.2018г. (лист 68 от делото), като на осн. чл. 129 ал.5 от ДОПК и влязлото в сила решение на АССГ е поискало възстановяване на сумата от 123 136, 67 лв. за ДНИ и ТБО, внесени изцяло от дружеството.

С АПВ № № ДБН19-ТД26-8/20.02.2019г. на Старши инспектор при Дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП-Б.“ при Столична Община на [фирма] е отказано възстановяването на сумата от 123 136, 67 лв. за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2009г. до 31.12.2014г., като погасени по давност.

Цитираният АПВ е обжалван по административен ред, като в срока по чл.156 ДОПК с решение № СОА19-РД-28-20 от 20.05.2019г. на Кмета на Столична Община АПВ е потвърден изцяло.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът намира жалбата за депозирана в срок, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу акт от категорията на чл. 129 ал.1, обжалваем по реда на 156 ал.1 вр. чл. 129 ал.7 от ДОПК, при спазване изискванията на ДОПК и АПК, поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество. Решаващият орган е бил сезиран с жалбата срещу АПВ на 05.03.2019г., като 60-дневният срок за произнасяне по нея по реда на чл. 155 ал.1 вр.чл. 129 ал.7 от ДОПК е изтекъл на 05.05.19г. След депозиране на жалбата срещу мълчаливото потвърждаване до АССГ на 22.05.2019г., с решение № СОА19-РД-28-20 от 20.05.2019г., Кмета на Столична Община е отхвърлил жалбата и потвърдил АПВ.

По арг. чл.160 ал.2 вр. чл. 129 ал.7 от ДОПК от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността и обосноваването на оспореният, като проверява

дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът намира, че АПВ е издаден от компетентен орган съгл. чл. 129 ал.1 от ДОПК, в рамките на предоставените му по делегация правомощия и в границите на териториалната му компетентност. Възражението за нищожност на АПВ поради липсата на компетентност на издателя е неоснователно.

Актът е издаден при спазване изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

Оспореният АПВ обаче е издаден в нарушение на материалния закон:

На първо място, органът по приходите с процесното АПВ не се е съобразил с влязлото в сила решение № 6157 от 11.10.2016г. по адм. дело № 1371/2016г. на АССГ, с което е отменен издадения на дружеството РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г.

Незаконосъобразно и в нарушение на процесуалните правила е пристъпил към нова преценка на подлежащите на възстановяване суми, органът по приходите се е произнесъл и в нарушение на материалния закон, приемайки, че по отношение претендираните за възстановяване суми е изтекла погасителна давност.

Разпоредбата на чл.129, ал.1 ДОПК, предвижда, че искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго - чл. 129, ал. 1, изр. 2 от ДОПК. В случая същото е депозирано на 13.11.2018г.

Не се спори от страните по делото, а и е отразено в оспорения АПВ, че сумите за ДНИ и ТБО за 2009г., 2010г. и 2011г. в общ размер от 123 136, 67 лв. са платени от дружеството с платежни нареждания № № 175/10.09.2009, № 106/03.06.2010г., № За процесния случай е приложима нормата на чл. 129, ал. 6, изр. първо ДОПК, според която „Недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите“. Предвид факта, че внесените от [фирма] суми (ТБО и ДНИ) безспорно са били платени недължимо, във основа на „акт на орган по приходите“ – РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г., което означава, че следва да бъдат върнати „със законната лихва за изтеклия период“.

С оглед горното, процесният АПВ по изложените съображения следва да се отмени, като при новото си произнасяне органът следва да изпълни стриктно указанията, дадени му с настоящото решение и да издаде АПВ за пълно възстановяване на сумите, претендирани от дружеството в искането за възстановяване от 13.11.2018г. 175/09.09..2009г., пл.№ 176/10.09..2009г., пл.№ 199/14.10.2009г. и пл.№ 106/03.06.2010г., пл.№ 105/03.06.2010г., пл.№ 219/12.11.2010г., пл. № 223/18.11.2010г., пл.№ 106/04.06.2010г., пл.№ 219/12.11.2010г., пл.№ 194/ 07.10.1011г. и пл.№ 194/07.10.2011г. Безспорно е още, че РА № МДТ-РД-01-07/25.08.2015г., с който цитираните внесени суми са установени като дължими от дружеството, е отменен по съдебен ред в тази част. Съдебното решение за отмяната им е влязло в сила на 26.04.2018г., от която дата е възникнало основанието на дружеството да иска възстановяването им. В този смисъл и противно на твърденията на администрацията искането от 13.11.2018г. за възстановяване на [фирма] е своевременно подадено в срока по чл. 129, ал. 1, изр. 2 от ДОПК.

Предвид изхода на делото и с оглед направеното възражение от ответника за прекомерност на адвокатския хонорар, на жалбоподателя следва да се присъди такъв в размер на 3761 лв. и 50 лв. за държавна такса или общо разноски в размер на 3 811 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.5 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 вр. чл. 129 ал.7 от ДОПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за прихващане и възстановяване № ДБН19-ТД26-8/20.02.2019г. на старши инспектор при Дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП-Б.“ при Столична Община, с който е отказано възстановяване на сумата от 123 136, 67 лв. като погасена по давност, потвърден с Решение № СОА19-РД-28-20 от 20.05.2019г. на Кмета на Столична Община.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. Г. Р. сумата от 3 811 лв. (три хиляди осемстотин и единадесет лева) разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: